

Мар'яна Савка

Казка
про
Старого Лева

Мар'яна Савка

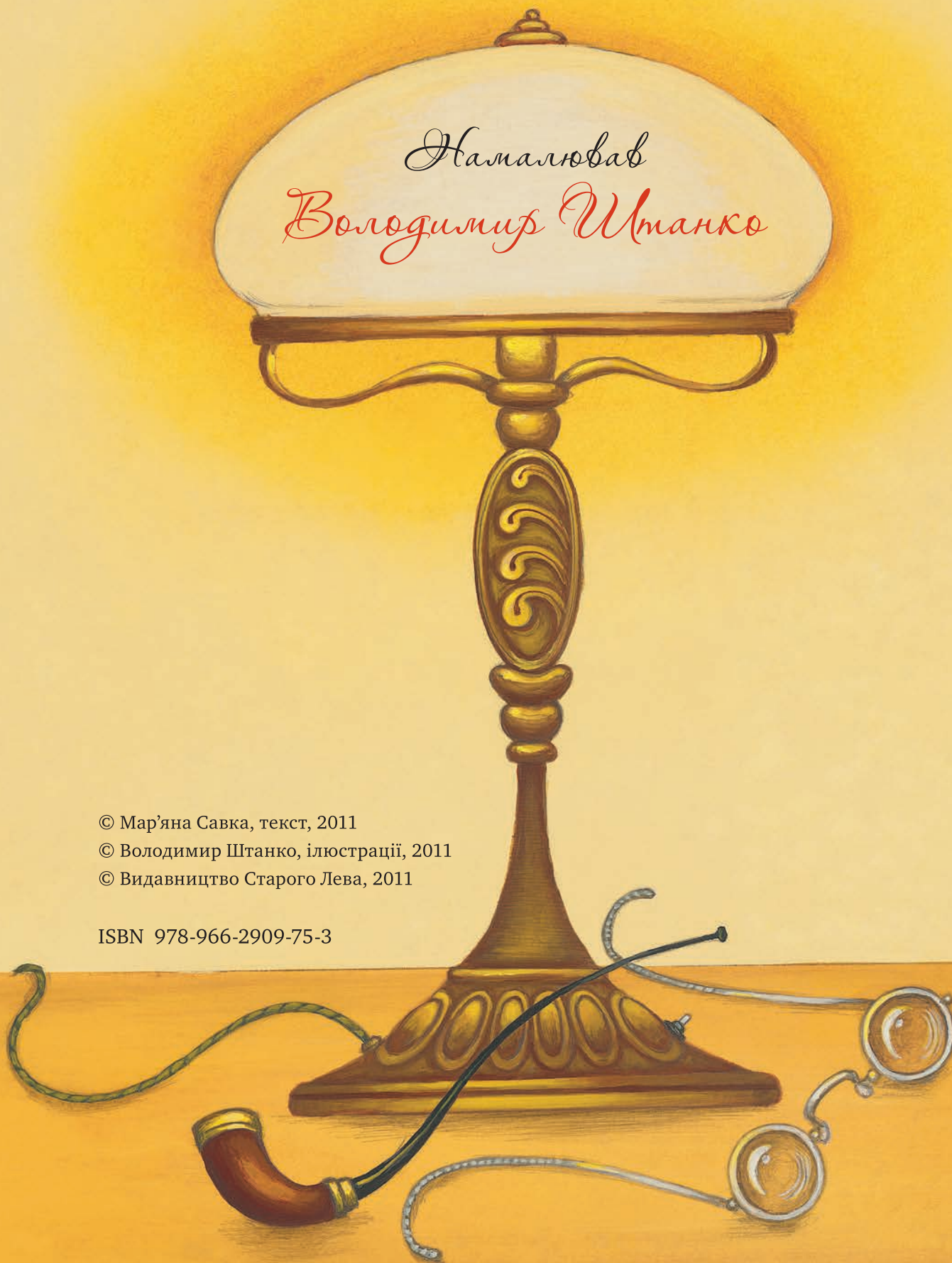
Казка
про
Старого Лева

ББК 84(4УКР)-51
УДК 821.161.2-1
С 13

Намалював
Володимир Штанко

© Мар'яна Савка, текст, 2011
© Володимир Штанко, ілюстрації, 2011
© Видавництво Старого Лева, 2011

ISBN 978-966-2909-75-3

Мар'яна Савка

Казка про Старого Лева

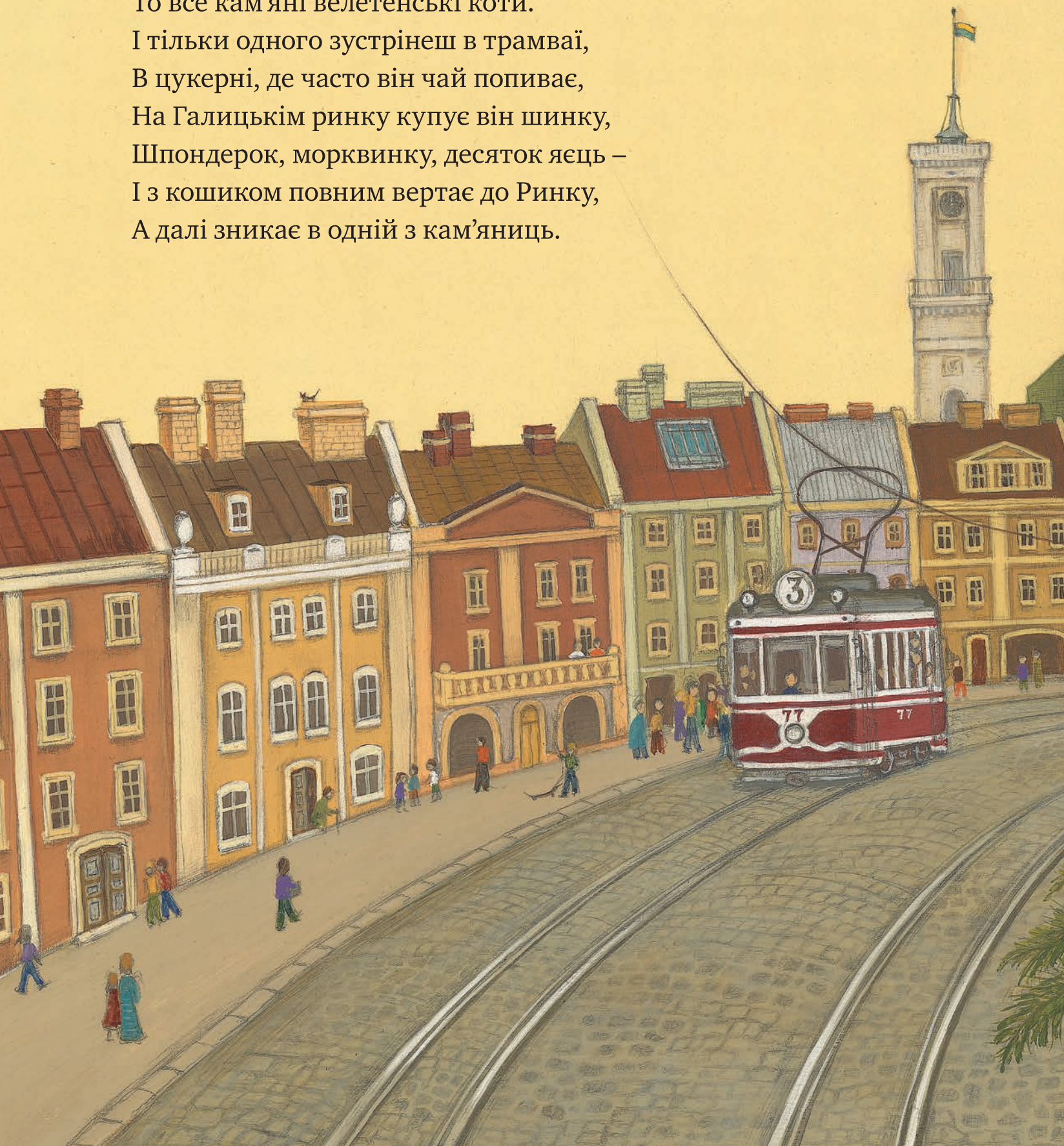

Видавництво **С**тарого **Л**ева

Львів – 2014

У місті, що зветься по-княжому Львів,
Не так вже й багато знайдеться левів.
Ну трохи знайдеться. Та як не крути –
То все кам'яні велетенські коти.
І тільки одного зустрінеш в трамваї,
В цукерні, де часто він чай попиває,
На Галицькій ринку купує він шинку,
Шпондерок, морквинку, десяток яєць –
І з кошиком повним вертає до Ринку,
А далі зникає в одній з кам'яниць.

У місті, що зветься по-княжому Львів,
Наш Лев оселитись давно вже хотів.
Хоч був він царем, та не звіром страшним,
А добрим напрочуд, до того ж, старим.
У Відні колись він отримав освіту,
За час царювання об'їздив півсвіту,
У Греції, Швеції жив, у Бомбеї,
Бував у Венеції, бачив Париж,
Останнє кохання зустрів на Бродвеї –
Чимало побачив наш Лев дивовиж.

Та міста, що зветься по-княжому Львів,
На жодне у світі міняти не смів,
Бо Левові предки – тепер кам'яні –
Частенько з'являлись старому у сні
(Бо знали, що нудився дуже на троні,
Навіть не тішився царській короні),
Заходили тихо в просторі палати,
І прадід на вухо йому шепотів:
«Як втомишся, Левку, володарювати,
Вертайся, правнучку, у місто левів».

У місті, що зветься по-княжому Львів,
Наш Лев незабаром назавжди осів.
Оскільки ж високе походження мав,
Найвищу мансарду собі відшукав.
Простора, весела, вікон – чотири,
Кращої годі шукати квартири –
А східці рипучі ведуть на горище,
Маленькі дверцята виводять на дах –
І звідти вже бачиш все місто. А вище –
Хіба жовто-синій на Ратуші стяг.

